

РУСЛАН

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. п. Домбровського (Хорунжик). Експедиція місцеві в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неолечатані вільні від порта. — Оголошеня звычайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Передплата
на «РУСЛАН» вносьть:
в Австрії:
на цілий рік . . . . 20 кор.
на пів року . . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . . 1-70 кор.
За границею.
на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 10 сот.

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш; а не возьмеш милости, віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Др. Странекій про політичне положенє.

(X) В сій хвилі звернена бачність австрійских політиків на чеський сойм, котрий ві вторник розпочав літну, після всякої імовірности коротеньку сесию. І взагалі всі вижидають, що зроблять Чехи, яке они дальше займуть становище у внутрішній політиці. Др. Странскій, перший віцепрезидент молодоческого клубу, оповістив в Lidove Noviny погляд на внутрішню-політичне положенє, витворене останньою сесиею делегаций. «Булоб се самообманом, пише він, думати, що струя подій і обставин, витворених парламентарним переселенем, стоїть спокійно. За кулісами і на видівні відбуває ся жива робота і підготовляють ся нові річи. Розходить ся головно о те, щоби підчас літної перерви парламентарної зломити карк чеської обструкції, щоби в жовтні могла воскреснути державна рада. Віденська біржа накликає весь промисловий, фінансовий і рукодільний та купецкий світ до боротьби з чеською обструкцією, як би вже новий економічний процвіт стояв перед порогом. Сонце і вітер, вода і земля, всі живла, природа і люди, все повстає кричить, на чеську обструкцію: «розпніть її!» Нема що тайти сего, що сей правительством і німецькою жадобою влади впровадженій в рух апарат агітаційний також в чеськім таборі осягнув певні успіхи. З того можна зрозуміти, що щирі і рішучі обструкційники чеські находять ся менше більше в такому положеню, як Москалі в Порті-Артура. В тім стані облоги серед того гомону голосів приязних і неприязних чеського народу треба мати зимну голову, ясний погляд і тепле неустрашиме серце. Від 1897 іде німецька лівиця побідно вперед, але ся побіда не є ще повна. Не є се побіда, а навіть не варта частини сих великих жертв, наколи лівиці не поведе ся довести до успішної роботи в державній раді. До сего має їй допомогти сам молодоческий клуб, наколи він сам добровільно піддасть ся. Але нині, коли все політичне положенє заострило ся так, що іде о справу капітуляції, не може ані оден чеський посол подати ся, наколи не має бути становищу всего чеського народу в боротьбі о его національне ествованє і розвиток занодіяна шкода. Горе нам, наколи ми покажемо ся неспосібними до дальших жертв і до витревалости. Тоді зложилиб ми доказ, що ми супроти наших німецьких противників є менше вартним народом. Коли міністер-президент на своїм прапорі міг виписати поклик безпристрастної витревалости, чиж може чеський нарід також вижидати і спокійно приглядати ся! Нам говорять, що правительството все, навіть міліонову позичку, зробить §-ом 14-им. Добре. Але як ми всі ті справи перепустимо, тоді они будуть ухвалені парламентарно, більшостою Німців і Поляків. Лівиця жадає за се нагороди, а сю нагороду викроїть др. Кербер з нашого тіла. В такому случаю волимо, щоби правительството удавило ся §-ом 14-им наслідком

безнастанного поліканя сего §-у, як в обіймах наших німецьких противників. Дотеперішню тактику можна залишити, наколи нова принесє успіхи. Але де нині можна сподівати ся успіху з залишеня обструкції? Клюб посольский не може сеї справи ані промовчати ані обійти. Най отже др. Кербер скорше чи пізнійше розвяже державну раду. Наколи чеський нарід промовить, то може др. Кербер бути певний, що та мова не вийде в користь державної ради. Ческому народови не можна грозити наслідками обструкції, ежу можна грозити лише роботою радою державною. Грозьби не боїмо ся, примани не зваблять нас. Навіть найобережнійше сторонництво можна обманути але раз лише. Ми відбули іспит в жовтні 1899. р. і сего іспиту ще не забули. Літна перерва не змінить нічого в нашій постанові.

Ся статя д-ра Странского є очевидним підготовленем настрою, який має заволодіти чеськими послами, соймовими і державної ради, котрі з Чех і з Моравії та Шлезка зберуть ся без ріжниць сторонництвом на спільну нараду підчас теперішньої соймової сесії. Можна майже напевно сподівати ся, що в тім дусі випадуть ухвали сего зїзду.

Ренеґаційний документ.

Отсе надіславо нам відозву з Сянїччини, яка від вибраного «molto», аж на долину до підписів являє ся огидним, безиримірним ренеґаційним актом. Хто не вірив до тепер, нехай отсе пересвідчить ся наглядно, що з давнійших Москаликів тепер вже поробили ся «настоящі» Москалі. І таким то Москалікам повіреним, на нещастє, провід нашої гімназійальної молодіжи! Задля куріоза змісту, як і языка печатаємо сю відозву в ориґіналі:

«Во дни сомнѣній, во дни тягостныхъ раздумій о судьбахъ моей родины — ты одинъ мнѣ поддержка и опора, о великій, могучій, правдивый и свободный русский языкъ! — Не будь тебя — какъ не впасть въ отчаяніе при видѣ всего, что совершается дома? — Но нельзя вѣрять, чтобы такой языкъ не былъ данъ великому народу!»

Тургеневъ.

Древній нашъ городъ, который уже въ старину былъ забороломъ и крѣпостію противъ чужихъ стивій, когда-то мѣстопробываніе русской княгини Романовой съ ея сыновьями, а въ позднѣйшее время престольный городъ нашихъ владыкъ, сталъ въ прошломъ столѣтіи почти совершенно польскимъ городомъ и изъ всѣхъ памятників его прошлаго осталась одна бѣдная, запущенная церковь. Только въ послѣднее время, благодаря неуспыному труду нашихъ мѣстныхъ людей, а также виднѣйшихъ Патриотовъ изъ окрестности и послѣдую живеннымъ лучамъ и силѣ русской мысли, которая своею чистотою и непорочностію всякое мракобѣсіе непремѣнно прогоняетъ, начинается и въ нашей окривѣ надъ струями серебряно-

лентаго Сяна восходить русское солнце (!) а живые и теплоносные его лучи призываютъ къ жизни даже тѣхъ, которые не то что въ ежедневной жизни давно уже позабыли звуки родной своей рѣчи, (!) но даже примкнувъ къ чужимъ рядамъ отбросили русское свое названіе (!).

На нашъ городъ обращаютъ вниѣ взоръ свой и братья по той сторонѣ Сяна: Лемки изъ надъ Вислока и Попрада, такъ какъ здѣсь первый разъ услышитъ въ городѣ родное слово всякій прохожий на пути изъ западной части края. А русское дѣло здѣсь не спить. Начиная съ 1886 года, когда Центральный комитетъ Общества им. Михаила Качковскаго впервые устроилъ у насъ годичное собраніе своихъ членовъ, проявляется русская жизнь и у насъ. Нѣсколько лѣтъ спустя ми, основываемъ «Окружную Народную Торговлю», а въ 1895 году открываютъ наши люди главную крѣпость всей Лемковской Руси и нашу гордость «Институтъ Русскій Народный Домъ въ Сянокѣ». Затѣмъ появляются въ помѣщеніяхъ Народнаго Дому: «Русская Бесѣда», средоточіе общественной и духовной жизни города и окрестности, филія общества им. Михаила Качковскаго, политическое общество «Сяноцкая Народная Рада», пѣвческое общество им. св. Архистратига Михаила и мѣщанская читальня им. Михаила Качковскаго, а въ самое послѣднее время и зачетное общество «Бескидь».

Мы не забывали также и о самыхъ главныхъ задачахъ русскаго общества въ Галиціи т. е. о воспитаніи русской молодежи, а хотя наши средства были и есть теперь еще крайне ничтожны и въ сравненіи съ средствами нашихъ враговъ почти крошечны, мы все таки доставляли русскому дѣлу самихъ лучшихъ и неустрашимыхъ труженниковъ. А было то недавнее время, всѣмъ намъ хорошо извѣстное время «новой эры», когда почти всѣ наши города полны были молодыхъ влелелей (!) и когда казалось, что наша мысль и наше дѣло цѣликомъ пропали (!).

Нині въ остальной части края отношенія стали лучше; идея наша двигается на каждомъ шагѣ и въ каждомъ захолустьѣ, только у насъ въ Сянокѣ началось теперь смутное время. Наши домашніе перевертни и «зайди» (!) поставили себѣ завѣтною цѣлю испортить нашъ цвѣтъ и нашу надежду: здѣшнюю русскую молодежь, (заложили Бурсу о Константинович — Ред.) Бросились они на нее бѣшено и нашли въ томъ отношеніи сильную поддержку даже тамъ, откуда должны раздаваться слова любви и прозваніе къ согласію... Плоды ихъ разрушительной работы уже теперь въ началѣ ихъ труда слишкомъ видны. Питомцы здѣшней «украинской Бурсы» сейчасъ же принялись за дѣло имъ внушенное, они начинаютъ уже теперь вздѣваться надъ нашими мальчиками и громко поговариваютъ о томъ, что имъ воняетъ «кадило и церковщина» (замість: православие і москвичина — Ред.).

Въ виду такой усиленной дьявольской работы намъ нечево ждать и сидѣть съ опущенными руками; мы не должны спокойно присматриваться гибели нашего молодого лепестка, до сихъ поръ такъ хорошо цвѣтущаго, намъ велитъ совѣсть и честь еще теперь, когда начинается только у насъ водвореніе зла, громко озваться къ всей Руси, къ старому и къ моло-

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Король 127 голосами проти 61; в Рогатинщині др. Могильницький 143 проти 75; в Долинщині о. Богачевський 130 проти 9; в Раві Рускій о. Мазикевич 119 проти 91; в Збаражчині Д. Остапчук 93 проти 45; в Брідщині о. Еффінович 185 проти 43; в Богородчанах Барабаш одноголосно; в Стрийщині др. Олесницький 149 голосами однодушно; в Ліску на 241 голосуючих Старух 144 голосами проти 87.

Наука, штука, література.

— Уже вийшли: „Проповіді на свята і неділі цілого року, написав о. Петро Білинський, парох в Зарванці. Часть II. Можна дістати по ціні 3 корони у автора, почта Вишнівчик, в книгарні Ставропігійського Інститута у Львові, в книгарні п. Яблонського в Тернополі і в книгарні п. Добошинського в Станиславові. (1—5)

— Молодіж, місячник для учащої ся молодіжи за вервень 1904 містить отсі статі: Скакун від шахів, казка Г. Е. Лессінга. — Фран Левстїк, Л. Ленарда. — Капітан-професор А. Вільчинського. — Читане. — Досвіт, стих Д. Угнівця. — Дві долі, оповідане. — Мих. П. Старшій. — Жарт і правда. — Загадки і питання. — Розв'язане загадок і питань з 5 числа. — Переписка Редакції і Адміністрації.

— Комар, двотижневник гумористично-сатиричний, ч. 10 і 11 вийшло уже і містить вельми багато статейок, при котрих читаню мож добре усміятися ся.

Телеграми

з дня 14. червня.

Будапешт. Сербські офіцери в Будапешті хотіли 11. с. м. вечером урядити баль, однак спротивило ся сему австрійсько-угорське правительство. Посол австро-угорський в Білгороді заявив сербському міністрови заграничних справ, що опустить в 24 годинах Білгород, ели баль відбуде ся. Тому то і баль відрочено.

Відень. Ректором рільничої академії на р. 1904/5 вибрано проф. Івана Поля.

Льондон. Лінія Кунерда зменшила ціни їзди з Ліверполю до нового Йорку або до Бостону на 5 фунтів штерлінгів на кораблях „Кампанія“ і „Люканія“, а на 55 шеллінгів на кораблях „Умбрия“, „Струрия“, „Іверія“ і „Саксонія“. Крім сего зменшено ціни їзди з Роттердаму Гамбурга, Бреми і Антверпії на 3 фунти штерлінгів.

Новий Йорк. З причини зниження ціи III. класи на кораблях, побільшила ся незвичайно еміграція, так, що власти не можуть настарчити сил в ціли береження відповідних приписів.

Надіслане.

окулїст

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Александр Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поchtову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі

„Тревоги автора і видавника“

(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації „Руслана“ та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері вносить всего 30 сот. (з поchtовою пересилкою 35 сот.)

Лев Лопатинський.

Беата і Гальшна

трагедія з другої половини XVI віку в 5 актах.

Ціна 1 К.

Ще в р. 1891. прихильно оцінена референтом краєвого драматичного конкурсу, др. Евг. Олесницьким, а відтак перероблена наново, ся драма відзначає ся скондензованою акцією, трогуючими сценами і вірними характерами на тлі історичного кольориту. Тому і в читаню не тратить свого вражіння

Набути можна в Ставропігійській книгарні у Львові

Читайте!

Читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видаю сими днями найдешевший абририк сих творів п. з. „ПОЕЗІЯ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витискама, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських класиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланєм 2 мор. 30 сот. на адресу: КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВИТИ“ у ЛЬВОВІ (Ринок ч. 10).

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

Table with 4 columns: o год., Приходять до Львова (головний дворець), o год., Відходять зі Львова (головний дворець). It lists train schedules to and from Lviv, including destinations like Krakow, Berlin, Vienna, and various regional stations.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:30, 3:00 і 4:30 пополудни, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером, (від 8:5 до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і свята), зі Ширця 9:35 вечер. (1:6 до 11/9 вкл. в неділі і свята), з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. Нічні години від 6. вечер до 5:55 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часописів П. Ст. Соколовского пассаж Гавемана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5.) удає полегшенє в справах залізнич. продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполудн., 1:05, 5:45 і 5:05 попол., 7:05 і 8:17 веч. від 8:5 до 11/9 вкл.) до Жовкви 11:10 вечером (що неділі), до Янова 6:00 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудни, до Ширця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята), до Любіня вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).